

ממעצין השי"ת

במשנת רבוה"ק מאיז'בצא ראדזין זלה"ה

פרשת
כי תשא

עלון
מס' 32

בית יעקב פרשת כי תשא אות זו

מתוך השיעור בספרי רבותינו זינ"א
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

האדם צריך לראות א"ע כמהצית, דהיינו בין הבטחון והניחא בקדושת ישראל לבין יראתו וברורו חסרונותיו * הגדול והקטן צריכים להתחבר בקדושת הכלל בהכרתם שקדושתם מתוך בני ישראל. הגדול שלא יתפרד מתוך גדולתו והקטן שלא יפול רוחו בנפילותיו.

לא כמו ישמעאל ועשו, שישמעאל הוא מייאש עצמו שנחלט לגמרי שאין השי"ת מביט אליו כלל. ועשו הוא נכון לבו בטוח בעצמו בכל התפשטותו מפני שהוא בן יצחק ורבקה. לא כאלה חלק יעקב, שישראל הולכים במשקל, לא להתרשל יותר מדאי ולא לבטוח יותר מדאי רק הכל במתקלא עמודא דאמצעייתא. וכמו שאמר יעקב אע"ה קטונתי מכל החסדים, ולבו ה' נכון בטוח בה' וכדאיתא בזוה"ק (תולדות קמ"ב). ואתה אמרת היטב אטיב עמך זה אמר בהגיונא דלבא.

וע"ז מורה מחצית השקל שידע שהוא רק מחצה. העשיר לא ירבה, שידע שעתה בחר השי"ת בך לכן אתה הוא הגדול וכשהשי"ת ירצה לנשא את חבירך יהי חבירך הגדול. שהכל הוא מהשי"ת ואתה מצדך אינך רק מחצה, וכדאיתא בגמרא (סוטה ט). מאי נפקא לך מינה מיני ומני' יתקלס עילאה אע"פ שאני הדורש והוא רק המתורגמן עכ"ז שניהם שוין, שכשם שהמתרגם אינו יכול לתרגם הד"ת אם לא ה' שומע מפי הדורש כן הדורש לא ה' יכול להשמיע הד"ת להעם אם לא ה' המתורגמן המשמיע לעם.

וכדאיתא בגמרא (ב"ק נ): מעשה באדם אחד שהי' מסקל מרשות היחיד לרשות הרבים עבר עליו חסיד אחד ואמר לו ריקה עד מתי אתה מסקל מרשות שאינו שלך לרשות שלך לגלג עליו לימים מכר שדהו ונסקל בו אמר יפה אמר אותו חסיד. היינו שהחסיד ראה באותו איש שהי' מגיס דעתו שהוא במדרגת "כל צדיק וצדיק יש מדור לפי כבודו" ולכן לא השגיח אל אחרים להתאחד עמם, ולזה אמר לו עד מתי אתה מסקל מרשות שאינו שלך (שזו המדרגה יוכל האדם בניקל להפסידה) לרשות שלך היינו הכלל ישראל יש להם חלק לעוה"ב (שזה אי אפשר בשום אופן להפסיד) ולגלג עליו. ולימים אירע לו איזה מכשול והפסיד את מדרגתו (מכר שדהו פי' שאירע לו מכשול). והודה ואמר יפה אמר אותו חסיד ...

העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט וגו'. הענין בזה, כי בעוה"ז מי שאינו רוצה לכנוס לספק ולעמוד באחריות וסכנות היזק אינו מרויח. אכן בעבודת השי"ת איתא (ב"ב ע"ה). כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפי כבודו, ואיתא בגמרא (סנהדרין ז). כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב. ע"ז נאמר העשיר לא ירבה. העשיר בדעת מי שיש לו תקיפות בעבודתו ומעשיו הטובים וידמה לו שהוא דבוק מאד בהשי"ת לא ירבה. היינו שלא יתייצב בעוה"ז בשום לבוש מתקיפות ולא יבטיח עצמו יותר מדאי. וצריך לידע שגם בזה צריך ברור אולי אין זאת רק על הלבוש ולא בעצם. ועוד גם לחסרון יחשב זאת. וכדאיתא בזוה"ק (תרומה קכ"ט). לית גבהו באורייתא אלא בעלמא דאתי. שבשעה שיש לו לאדם בטוחות גדול צריך שיהי' לו מיוחש שמא אינו מבורר כ"כ ולא יחזיק עצמו במדרגת צדיק שיש לו מדור לפי כבודו, וזהו העשיר לא ירבה בעבודה, כדאיתא במנחת קין שהביא מזרע פשתן שזה מכחיש את הקרקע שבע שנים (כ"ט ק"ט). בעבודה כזו אינו רוצה השי"ת, וכדאיתא בגמרא עה"כ אשר לא צייתי ולא עלתה על לבי לא כמישע מלך מואב שהקריב את בנו.

והדל לא ימעיט. זה העני בדעת. והיינו בעת שיש לאדם עצבות מאיזה מעשה ונדמה לו שח"ו אפס תקוה שהוא נעתק ח"ו מהשי"ת והולך בלבב נשבר ונדכה, ע"ז נאמר והדל לא ימעיט, שגם לזה מזהיר השי"ת שלא יתייאש עצמו לגמרי ולא יאמר אבדה תקותי, כי השי"ת יכול להאיר כל מעשי ישראל אף שנראה היפך מרצונו ית' שממנו ית' ה' וגם שם יש אור, שאם ה' ח"ו באמת נעתק מהשי"ת מהיכן ה' לו חיים. וזהו העשיר לא ירבה. הצדיק לא יבטיח עצמו יותר מדאי. והדל והפחות הוא הרשע לא יתרשל עצמו יותר מדאי ולא יוציא עצמו מהכלל כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, ורק הכל במשקל.

שיחת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ואך בהתאמצות ובעמל נפשו ויגיעו יבוא לתכלית טוב. אמנם בעניני עבודת השי"ת הנה קדושת ישראל היא מלמעלה מהשי"ת בלתי יגיעה ועבודה, וכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא לא ידח מהם נידח, כי ישראל קנין אחד להקב"ה. והוא המשלים והגומר עסק ישראל שיתבררו נפשותם לטוב בשלימות הגמור עדי עד. והנה כשיאיר הקב"ה את אורו לפעמים כפעם בפעם על הצדיק הגדול ירגיש בטוחות בנפשו שהוא קדוש מלא קדושה

העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט וגו'. הענין בזה, כי בעוה"ז מי שאינו רוצה לכנוס לספק ולעמוד באחריות וסכנות היזק אינו מרויח. אכן בעבודת השי"ת איתא (ב"ב ע"ה). כל צדיק וצדיק יש לו מדור לפי כבודו, ואיתא בגמרא (סנהדרין ז). כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב: בעניני העולם הזה, הנה רק ע"י הכנסות בספיקות ובעבודה ויגיעה כך יתקבל ריוח, והכל לפי רוב המעשה, ואין שום בטוחות לאדם אם לא יתיגע להטיב חלקו בעולמו, ובעצלתים ימך המקרה כתיב,

דבק באלוקים חיים וענינו ונפשו מבוטחת ומבוררת בחלק ה' עד שידמה שאינו נצרך לעבודה ולבירורים ביגיעת סור מרע בבדקי חוריו וסדקי בספקות וחששות על כל רצון ועל כל מחשבה, ויתפשט ברצונותיו ובעבודותיו בהתפשטות בטחון ועוז נפשו באשר ידמה שהוא מושלם ומלא קדושה ואמת, ויתחזק בתוך עצמו ללכת בשרירות ליבו בבטוחות קדושת נפשו שאין בו שורשים ותשוקות רעות הנצרכים לעבודת בירורים. והנה מהלך זה הוא בכי רע, וע"ז כתיב ומקשה ליבו יפול ברעה, כי כל האדם גם הצדיק צריך להיות תמיד בעבודה ובהתבררות ולתלות עיניו לשמים על כל דבר וענין, ולחקור ולחפש בנגעי עצמו ובחסרונותיו ואז יבוא אל שלימותו כשינכש וישרש אחר שורשיו הרעים והעקומים ביתרון התאמצות עבודה בהרגש סכנה וספקות וחשש תמידי על תהום הפרושה לאדם, ועל כל ענין ודבר בשורשיו ובמעשיו ימשמש ויפשפש הטובים הם אם לא, ועל כל דבר ישאל ויבדוק האם מקורו טהור משורש טוב או להיפך, ואז יעלה ויבוא אל שלימות והתבררותו אל על.

אמנם מצד שני, כאשר יכנס האדם בהתבררויות וספיקות אלו ויכיר את חסרונותיו ושורשיו שהם נגועים בכל רע ושכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום והכל לגרמיה וכו' וכו', יפול ליבו באפס מעש ועצבון קודר, כי יראה ויבין שאין בכח עצמו להשתנות ממהות עצמו להיות מושלם בשלימות הטוב, ובפרט באם נפל ונסבך בחטאים ובנפילות גלויות לעיניו, וחסרונות שורשיו גדלו ועשו פרי באושים ואז יראה גלוי מי הוא ומה הוא איה מקומו ולא יפוא רצונותיו שואפים אחוזים ואדוקים, יתיאש עצמו שאין חלקו בקדושה ואין לו תקומה ומיותר הוא בעולם, ואז מקום ועת הבטוחות, שידע שעסק נפשו מובטח בעזר השי"ת, והוא העושה כל, ובכל עניניו ונפילותיו הכל בכל לא יצא מעולם מתחת רשות הקב"ה ואור פניו, והקב"ה רוצה בחיים שלו כי הוא מקיימו ומכל עניניו ומעשיו הללו דייקא יתברר וישתלם בתכלית האורה וכו'.

היוצא מזה, שהאדם צריך להיות עומד ממוצע בין הכרת אם אין לי מי לי והכל בידי שמים חוץ מירא"ש ובין הרגש הבטוחות עוז בקדושתו העצמית. ואם ינטה האדם לצד אחד יפול ברעה בפסולת הקדושה של ימין ושמאל כאשר יתבאר.

ע"ז נאמר העשיר לא ירבה. העשיר בדעת מי שיש לו תקיפות בעבודתו ומעשיו הטובים וידמה לו שהוא דבוק מאד בהשי"ת לא ירבה. היינו שלא יתייצב בעוה"ז בשום לבוש מתקיפות ולא יבטיח עצמו יותר מדאי. וצריך לידע שגם בזה צריך בירור אולי אין זאת רק על הלבוש ולא בעצם. ועוד גם לחסרון יחשב זאת. וכדאיתא בזוה"ק (תרומה ק"ט). לית גבהו באורייתא אלא בעלמא דאתי. שבשעה שיש לו לאדם בטוחות גדול צריך שיהי' לו מיחוש שמא אינו מבורר כ"כ ולא יחזיק עצמו במדרגת צדיק שיש לו מדור לפי כבודו, וזהו העשיר לא ירבה בעבודה, כדאיתא במנחת קין שהביא מזרע פשתן שזה מכחיש את הקרקע שבע שנים (כ"ט ק"ט). בעבודה כזו אינו רוצה השי"ת, וכדאיתא בגמרא עה"כ אשר לא צויתי ולא עלתה על לבי לא כמישע מלך מואב שהקריב את בנו: הצדיק התקיף בעבודתו ובבטחון שאין בו חסרון והוא מלא קדושה, יש לו לרדת מתקיפותו לעיין ולחפש בנקודותיו הנמוכים לראות חסרונותיו אשר בשורשיו נפשו, ולהתברר עד דק בספיקות ובמיחושים שמא אינו הולך בדרך הנכון. ואז לא ילך בגדולות ובנפלאות בעבודות נוראות וגבוהות כאילו שכל כולו קודש קדשים כליל מוקטר מוגש כעולה תמימה, ויתביש קצת ויראה את עצמו כמו שהוא בטבעו ובחסרונותיו כי בעון חולל ובכל רגע הוא נצרך לחסדי ה' להציל נפשו משאול תחתיה ומחטא. כי העבודות של מסירות נפש

וקרבן בנים וכיוצ"ב נובעים משורש נפש מבוטחת בעצמה עד מאד המדמה בנפשה שהיא בלתי לה' לבדו, ומזה התפשטות העבודות (פראווען ברייטיקייט) בלא התבררות בפנימיות לזכר טבע נפשו ולנכש חסרונותיו הטבועים בו המלפפתו על כל צעד ושעל בידועין ובלא יודעין.

והדל לא ימעיש. זה העני בדעת. והיינו בעת שיש לאדם עצבות מאיזה מעשה ונדמה לו שח"ו אפס תקוה שהוא נעתק ח"ו מהשי"ת והולך בלב נשבר ונדכה ע"ז נאמר והדל לא ימעיש. שגם לזה מזהיר השי"ת שלא יתיאש עצמו לגמרי ולא יאמר אבדה תקותי, כי השי"ת יכול להאיר כל מעשי ישראל אף שנראה היפך מרצונו ית' שממנו ית' ה' וגם שם יש אור, שאם ה' ח"ו באמת נעתק מהשי"ת מהיכן ה' לו חיים: החלוש בכח עבודה משלו ומט ליפול בחסרון הרגשת קדושה גלויה, יש לו להתחזק בבטחון קדושתו שמקומו מנוי וגמור בקדושה כי כל ישראל בני מלכים יש להם חלק בעוה"ב, ושלא ידמה כי אך מעשיו הנפולים ושורשיו ונקודותיו הנמוכים הם הם מהות עצמו והם אשר יכריעו את עתידו, כי אמנם כל המציאות והמעשים ביד ה' והוא יברר את כל ישראל לטובה, ובעומק האמת אשר יתגלה לעתיד אין שום חסרון ונפילה כלל וכלל מעולם ועד עולם, ואך בדעת האדם הרואה לעינים נדמה כן, לא עפ"י האמת.

וזוהו העשיר לא ירבה. הצדיק לא יבטיח עצמו יותר מדאי. והדל והפחות הוא הרשע לא יתרשל עצמו יותר מדאי ולא יוציא עצמו מהכלל כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב, ורק הכל במשקל.

לא כמו ישמעאל ועשו, שישמעאל הוא מייאש עצמו שנחלט לגמרי שאין השי"ת מביט אליו כלל. ועשו הוא נכון לבו בטוח בעצמו בכל התפשטותו מפני שהוא בן יצחק ורבקה. לא כאלה חלק יעקב, שישראל הולכים במשקל, לא להתרשל יותר מדאי ולא לבטוח יותר מדאי רק הכל במתקלא עמודא דאמצעותא. וכמו שאמר יעקב אע"ה קטונתי מכל החסדים, ולבו ה' נכון בטוח בה' וכדאיתא בזוה"ק (תולדות קמ"ב). ואתה אמרת היטב אטיב עמך זה אמר בהגינות דלבא: ישמעאל הוא פסולת החסד דאברהם, פי' שחסר לו תוקף עוז העבודה והוא כמים המוגרים הנופלים למקום נמוך עדי אובד באין כח ותוקף, ומזה שורש היאוש וחסרון כבוד וערך אל כל מעמד הבריאה, ועשו הוא ההולך ברוב בטוחות שקדושתו מבוטחת והוא שלם באין חסרון כי בן קדושים הוא מתולדתו ואין הוא נצרך לעבודה ולבירורים וכל עניניו מזוככים ובהירים, ומזה שורש הרוע והגאות והשנאה. וחלק יעקב הוא הבטוחות בפנימיות הלב בנקודת בהירות הכרת האמת, והספיקות והעבודות בכל הלבושים וכוחות הנפש, ובהתאחדות השנים ילך בטח ולא יפול בפח מוקשים.

וע"ז מורה מחצית השקל שידע שהוא רק מחצה. העשיר לא ירבה, שידע שעתה בחר השי"ת בך לכן אתה הוא הגדול וכשהשי"ת ירצה לנשא את חבירך יהי' חבירך הגדול. שהכל הוא מהשי"ת ואתה מצדך אינך רק מחצה, וכדאיתא בגמרא (סוטה ט). מאי נפקא לך מינה מיני ומני' יתקלס עילאה אע"פ שאני הדורש והוא רק המתורגמן עכ"ז שניהם שוין. שכשם שהמתרגם אינו יכול לתרגם הד"ת אם לא ה' שומע מפי הדורש כן הדורש לא ה' יכול להשמיע הד"ת להעם אם לא ה' המתורגמן המשמיע לעם.

וכדאיתא בגמרא (ב"ק ג): מעשה באדם אחד שהי' מסקל מרשות היחיד לרשות הרבים עבר עליו חסיד אחד ואמר לו ריקה עד מתי אתה מסקל מרשות שאינו שלך לרשות שלך לגלג עליו לימים מכר שדהו ונסקל בו אמר יפה אמר אותו חסיד. היינו שהחסיד ראה באותו איש שהי' מגיס דעתו שהוא במדרגת "כל צדיק וצדיק יש

מדור לפי כבודו" ולכן לא השגיח אל אחרים להתאחד עמם, ולזה אמר לו עד מתי אתה מסקל מרשות שאינו שלך (שזו המדרגה יוכל האדם בניקל להפסידה) **לרשות שלך היינו הכלל ישראל יש להם חלק לעוה"ב אבל הכלל אי אפשר בשום אופן להפסיד. ולגלג עליו. ולימים אירע לו איזה מכשול והפסיד את מדרגתו** (מכר שדהו פ' שאירע לו מכשול). **והודה ואמר יפה אמר אותו חסיד ...:** מחצית השקל הוא ההתאחדות בין כל נפשות ישראל, שכל אחד הוא פרט בלתי שלם לעצמו, וכל שלימותם ואמיתות מדרגת קדושתם בקביעות הוא רק מתוך הכלל, כי זה אשר כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב וקדושתו קביעה וקיימא זהו מצד שהפרט נכלל ומאוחד בקדושת ישראל הכללית, אבל קדושת הפרט לפי עבודתו והשגתו משלו ביגיעתו בזה אין בטוחות וקביעות שלא יפסד, כי קדושת הפרט במה שהוסיף על עצמותו הוא ענין מקרי ואינו עצמי ויוכל בקל להפסד ולהשתנות, ולזה הצדיק העובד ה' הגדול לא יגיס את ליבו להפרד ולהתנתק מהכלל ולדמות שקדושתו משלו בכח עצמו (פי' בבחירת עצמו להשתלם ולהיות קדוש), כי נפול יפול מהר מקדושתו הזמנית המקריית, ואז יראה כי כל מעמדו העצמי הקבוע בטבע שורשו הוא אך ורק קדושת ישראל הכללית הקביעה וקיימא ממעשי ה' ולא ע"י מעשי האדם ושם כולם שוין וכולם גוף אחד חלקים המתאחדים זה בזה כולם בנים למקום ומשלימים זא"ז, ומה שהקב"ה מנשא אדם מיוחד על כולם שיהיה הוא המנהיג או שנותן לו השגות ודביקות עליו, הכל מאת ה' בהנהגתו את עמו בית ישראל, שלפעמים ההוא הגדול

וההוא הקטן ולפעמים להיפך, והכל בסדרי הנהגתו ית' העמוקה והנסתרת, אבל אין זה שהאדם מצד עצמו מנושא וגבוה מעל כולם עד שלא תוכל להיות בזה שינוי, רק הכל בתוך ומתוך בני ישראל, שכל המעלות וההתנשאות שנותן הקב"ה לאדם פרטי הם נובעים מתוך קדושת הכלל ובזכותם, [וכל המעלות והמדריגות אשר בתוך בני ישראל ככהנים לויים וכל חילוקי מעלות פרטיות של השבטים הכל חלקי קדושת ישראל וקדושה אחת היא במקורו "קדושת ישראל" רק שבעולם הנפרדים הזה מתפרד המעלות לנפשות המסוגלות ולוקח כל אחד חלקו ומחזירו אל הכלל (ונתבאר הענין במאמרים רבים בספרי רבותינו נ"ע)]. ולזה גם העשיר בדעת והעני בדעת צריכים להתכלל ולהתבטל אל השורש והמקור שהוא קדושת הכלל אשר בחר ה', הגדול לא יגיס ליבו להפרד בגדולתו עד שידמה שגדולתו מכח עצמו, והקטן לא יתפרד להתיאש בראותו את שפל מעמדו במעשיו ובנפילותיו, רק שידע שגם הוא בתוך קדושת הכלל בו בחר ה' גם אם יעבור עליו מה. ולזה כאשר מנו את ישראל בנשיאת ראש, נתנו גם העשיר והעני מחצית השקל שהוא החלק החסר והקטוע הנצרך להתאחד, הפרט הנצרך אל הכלל, וכולם שוין בו, כי הגדול לא יבטח במדרגת עצמו הארעית והבלתי מבוררת וידע שמעלתו רק מתוך הכלל כהפחות מישראל, והעני לא ימעיט חשיבותו ויאחז עצמו בקדושת הכלל קדושת ישראל אשר טבוע בו שהוא מבני אברהם יצחק ויעקב וחתום בו אות ברית אשר לא תופר לעולם.

מי השילוח

הוא מקושר תמיד עם ישראל, [ופני לא יראו היינו הש"י הראה למשה את כל הנעשה מן העבר ראה ברור כל מה שהש"י הי' בונה מזה המעשה וזה וראית את אחורי היינו העבר, ופני לא יראו היינו ההוה לא הראה לו הקב"ה מפני כי כל קבלות העונשין ע"י נאמרו ולכן לא הי' יכול כביכול להראות לו ההוה איך שלימותו עם ישראל בהוה וזה נאמר במדרש תנחומא (פ' חקת ח') דברים שלא נגלו למשה נגלו לר"ע שנאמר כל יקר ראתה עיני היינו שראה כל התפלין שגם בהוה נראה לו כי לב הש"י שלם עם ישראל, וזה שנזכר בגמ' (מכות ז.) אמר ר"ע אלו הייתי בסנהדרין לא הי' נהרג אדם מעולם לפי שראה כי תמיד לב הקב"ה שלם עם ישראל

והסירתי את כפי וראית את אחורי ופני לא יראו (ל"ג כ"ג). בגמ' (ברכות ז.) מלמד שהראה הקב"ה למשה קשר של תפילין [תפילין של ישראל הוא שהישראל מקבל עליו עול מלכות שמים], תפילין מרמזין על דביקות וחיבור כמו נפתולי אלקים. היינו שאנו מקושרין בהקב"ה אף כי יעבור עלינו מה לא נתפרד ממנו, שאפילו אם יסבלו חלילה כל לא יהיו נפרדים ונעקרים מן השורש חס ושלום [כמו שכתוב (תהלים מד) אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר הלא אלהים יחקר זאת כי הוא ידע תעלמות לב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה זאת התקשרות נקרא תפילין דישראל], ותפילין דמארי עלמא כתיב בהו מי גוי גדול (ברכות ו.) היינו שהש"י משתבח בישראל שהם מתקשרין בו וגם הש"י נקשר בהם אף כי יחטאו לא יהי' ניתוק מהם האהבתו [וזה

דאיתא במדרש (תנחומא ח"י) על משה רבינו שהיה רואה את הדמות מיד, היינו על כל התנהגות שהתנהג הש"י"ת עם ישראל מיד היה משה רבינו רואה איך שהש"י"ת

ברכת מזל טוב לבבית

שלוחה בזה לחברינו היקר יושב אוהלים באהלה של תורה בשקידה ובהתמדה, ירא אלוקים ודורש את ה', הבה"ח **מרדכי יצחק פריד** שיחי'

יתברך ממיטב ברכות טוב שהזיווג יעלה יפה ויבנה ביתו לתפארת בשלום ובשלחה, דורות ישרים ומבורכים, חיי אריכי ומזוני ריחי וסייעתא דשמיא בכל אשר יפנה ברוב עוז ושלום כל הימים.

מברכים באהבה, ידידי ומכירי
משתתפי השיעור

השיעור השבועי

מיאת ב"ק ארמו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים מיא"י בנא וראדזין זיגי"א

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 11:00 בלילה

בבית המדרש דרוהביטש (בענ"ט) רחוב מלאכי בעיה"ק ירושלים

דורשי ה' החפצים לזכות את הרבים באור תורה ולישול חלק בהוצאת הגליון, (לזכות, לרפואה, לישועה, או לעילוי נשמה) **נא לפנות למערכת במספר 058-3256436 או ע"י כתובת מייל ri0583256436@gmail.com ושכרו הרבה מאד על פי פעלו.** כמו כן כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל יש לפנות בכתובת הנ"ל

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

העלון נתנדב לע"נ רבותינו הקדושים ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו

יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז'בצא ראדזין ע"ר